

LBRIS | We know
books
ANTON PARKS

SECRETELE
STELELOR
ÎNTUNECATE
CRONICILE ĜÍRKÛ - volumul 2

Traducere din limba franceză de Nicolae Constantinescu

București, 2023

CUPRINS

Dedicație	11
Prefață de Alain Gossens	21
Nota autorului despre noua ediție	31

Partea întâi:

MOȘTENITORUL UȘUMGALILOR

1. În visul lui Barbélú	39
2. Întoarcere în adâncul timpurilor	51
3. Nalulkára și Abzu-ul ei	65
4. Unulahgal, capitala planetei Nalulkára și a făuritoarelor de viață	89
5. <i>Ušumgalii</i> încuviințează crearea <i>anunnailor</i>	99
6. Ninmah, marea preoteasă de pe Nalulkára	111
7. Mamítu-Nammu, marea planificatoare de pe Uraš	129

Partea a doua:

GENEZA NUNGALILOR ȘI A ANUNNAILOR

1. Crearea <i>nungalilor</i>	141
2. Confruntarea cu Abzu-Abba	157
3. Mamítu-Nammu și Sa'am	169
4. Profesoara și elevul	187
5. Moștenitorii lumii interioare Abzu	201
6. Încercarea focului din Aș / „Misterul copacului și al fructului”	209
7. Nenorocirea Tiamatei și secretul <i>amašutumelor</i>	231
8. O „corcitură” stânjenitoare	253
9. Elaborarea legii Mardukù și cele 50 <i>Me</i> ale sale	269
10. Călătoria printr-o poartă stelară	281
11. <i>Anunnaii</i> de pe Dukù	289
12. Semnarea legii Mardukù	311
13. Timpul dezvoltării cerealelor și a animalelor	323
14. Planul funest al lui An	331

Partea a treia:**REVELAȚII ȘI OSTILITĂȚI**

1. Primele tensiuni	345
2. În inima dimensiunilor: natura dimensiunilor <i>gina'abule</i> KUR și KI ...	355
3. Reverberațiile unui război cumplit	363
4. Un sex ca să devii rege	373
5. Întronarea divină	391
6. Unirea sacră cu Zeița-Mamă	405
7. Secretul sistemului solar Ubšu'ukkinna	423
8. Tulburări și dezacorduri în Adunarea Divină	451
9. Căderea în timpul imaginar	471

Partea a patra:**ARHIVE ȘI DECODIFICĂRI**

Sensul arborelui în mitologiei (versiune extinsă)	521
Primul interviu al autorului pentru site-ul <i>Karmapolis.be</i>	539
Lexic	591
Bibliografie	601

LIBRIS

We know
books

PARTEA ÎNTÂI

**MOȘTENITORUL
UȘUMGALILOR**

ÎN VISUL LUI BARBÉLÚ

„Feriți-vă să mă ignorați! Căci eu sunt prima și ultima. Eu sunt cea onorată și disprețuită. Eu sunt prostituata și venerabila. Eu sunt femeia și fecioara. Eu sunt mama și fiica... Eu sunt [cea] care a fost urâtă peste tot și cea care a fost iubită peste tot. Eu sunt [cea] care este numită „viața” și voi [m-]ați numit „moartea”. Eu sunt [cea] care este numită „legea” și voi [m-]ați numit „non-legea”. Eu sunt cea pe care ați urmărit-o și eu sunt cea pe care ați prins-o. Eu sunt cea pe care ați risipit-o și voi m-ați adunat... Eu sunt cea care este onorată, cea care este binecuvântată și cea care este tratată cu dispreț.

Eu sunt pacea și din cauza mea s-a produs războiul... Eu sunt cea care coboară și spre mine se va urca, Eu sunt sentința și achitarea. Eu sunt fără păcat și rădăcina păcatului a ieșit din mine.⁽¹²⁾”

NH VI, 2 – Tunetul, intelect perfect (extrase⁶)

---

⁶ În decembrie 1945 a fost descoperit în Egiptul de Sus, la Shenesêt, lângă Nag Hammadi, un urciore mare conținând o întreagă bibliotecă formată din 13 volume pe papirus, ce cuprind 55 de tratate cu un total de 1196 de pagini. Este vorba despre documente gnostice, termen provenit din grecescul *gnôsis*, „cunoaștere”. Aceste manuscrise sunt scrise în limba coptă și redactarea lor este situată între secolul al III-lea și secolului al V-lea d.Hr. Se estimează că textele originale în greacă (astăzi dispărute) datau din secolul al II-lea, poate chiar mai înainte, dar dezbaterea a creat o tulburare care a incitat la presupunerea că textele originale ar fi contemporane cu

primele texte biblice. Chiar și în prezent se discută despre identitatea precisă a celor care au ascuns aceste documente prețioase, probabil în scopul de a le salva și a le difuza pentru generațiile viitoare. Unii cred că ar fi vorba de comunitatea seth-iană. Ne imaginăm cu ușurință comunitățile gnostice din Egipt ascunzând aceste texte, poate chiar aceleași grupuri care au dispărut treptat în cursul numeroaselor persecuții ale primilor creștini. Multiplele peripeții care au însoțit difuzarea acestor manuscrise explică probabil de ce ele au rămas total necunoscute profanilor vreme de decenii. După numeroase discuții și tranzacții, acest lot de manuscrise se află astăzi din nou la Muzeul Copt din Cairo. În pofida unor eforturi considerabile de traducere, îndeosebi în limbi anglofone, textele de la Nag Hammadi sunt încă puțin accesibile și, prin urmare, necunoscute. Un fel de conspirație a tăcerii înconjoară această colecție impresionantă de texte gnostice vechi, cele mai multe dintre ele fiind în întregime necunoscute până la descoperirea lor. S-a făcut mare caz, doi ani mai târziu, de descoperirea manuscriselor de la Marea Moartă, care arată totuși similitudini puternice între sectele eseniene și Biserica creștină primitivă, unde există aceleași așteptări mesianice, aceleași ritualuri ori același ideal moral, dar nu se zice nimic despre manuscrisele de la Nag Hammadi... Trebuie spus că acel conținut al textelor gnostice și îndeosebi al celor de la Nag Hammadi nu se potrivește deloc cu ideea răspândită de religia iudeo-creștină. Găsim și aici o divinitate comparată cu Dumnezeuul creator al Pământului, numit Demiurg sau Arhonte, dar el este considerat o divinitate inferioară, un creator neîndemânatic al lumii și al corpului actual al ființei umane. Demiurgul se consideră Dumnezeu, totuși nu este adevăratul Dumnezeu, ci mai degrabă un înger rău. Demiurgul este înconjurat de o mulțime de îngeri care îl slujesc, numiți arhonți, dar ei înșiși sunt doar puteri rele. Asemenea conducătorului lor, ei nu-l cunosc pe adevăratul Dumnezeu (Sursa Originară), dat fiind că se consideră ei înșiși zei! Aflăm din aceste texte că există o emanație divină de tip feminin pe nume Sophia (în grecește, „înțelepciune”) sau Barbélô, care a dat naștere procesului creației originare formată din omenirea originară și spirituală ajunsă mai târziu să îmbrace corpuri de animale, o omenire aruncată în lumea plină de cruzime a materiei sub dominația Demiurgului și arhonților lui hrăpăreți și ostili. Hristos, foarte prezent și la gnostici, este bineînțeles un fel de salvator, dar mai ales un dezvăluitor, cel care a dezvăluit lumii adevăratul Dumnezeu, dar și

Ĝirkù-Tìla Nuréa / Dili-ME-Ilimmu

În numele păcii *gina'abulilor*, eu, Nuréa, fiica suveranei noastre Tiamata, am fost abilitată pe lângă sfânta noastră Mamă Barbélú, pentru a o susține și a-i fi consilieră. La sfârșitul ritualului Darígi, am fost trezită din transă ca să revin la transparența aerului la care se limita sursa regalității noastre izolate.

Strângeam cu fermitate în mâini cristalul meu Ugur, în timp ce un cortegiu de înalți demnitari mă însoțea la nava ovoidală ce răspândea o lumină puternică. Suflul ei de furtună mi-a zdruncinat simțurile. Aparatul de zbor părea să radieze o căldură neobișnuită care îmi încingea fața și fiecare părticică de piele. Orice percepție a devenit extremă până la supraîncălzirea din cap până în picioare. O senzație neplăcută a pus stăpânire pe simțul meu olfactiv și pe cel gustativ. Nava emana o savoare sălcie, în impulsuri regulate, degajând efluvii amare. O îngrețșare indescrptibilă și umilitoare pentru un pilot experimentat ca mine a pus stăpânire pe toată ființa mea. Percepeam cel mai mic efect exterior ca pe o ofensivă pe care trebuie s-o îndur și s-o stăpânesc. Urechile îmi țiuiau

---

impostura Demiurgului și a arhonților lui, care conduc lumea. De-a lungul explorării noastre, la fel ca în cazul volumul 1 din Cronici, vom reveni în mod regulat la textele de la Nag Hammadi, care vor aduce precizări remarcabile despre preotesele Tiamatei, asociată cu Sophia/Barbéló (prototipul Duhului Sfânt) ori cu anunțaii transformați în arhonți sau în fi ai acestora din urmă (puterile rele) care îl înconjoară pe Demiurg sau mare Arhonte, „falsa divinitate”.

îngrozitor. Wa, călăuza mea credincioasă, m-a liniștit și m-a așezat pe un scaun ce mi s-a părut confortabil. Otrava Kingú, prezentă încă în corpul meu, își prelungea efectele imprevizibile, mi-a destăinuit el. Nimic nu mai părea ca înainte. De la plecarea noastră spre înalțuri, aveam impresia că puteam să aud cel mai mic sunet, chiar și foșnetul unei umbre.

Unde se ascundea oare sfânta noastră Mamă? Legenda spunea că aura ei putea să zdruncine atât un profan, cât și un munte. M-am rugat la Sursa Originilor să mă ferească de privirea ei fulgerătoare. Frații mei *abgali*, fii direcți ai Mamei noastre, erau singurii *gina'abuli* care puteau să-i suporte prezența. Niciun mister nu părea să le rămână necunoscut, atât de bine știu ei să înfrunte veacurile întunecate ale Marelui Război și mult dincolo de el.

Șáran, nepoata pe care o consideram propria-mi fiică, se afla lângă mine. Întărită de sprijinul ei, am implorat iar și iar Sursa tuturor existențelor să mă ocrotească de inexplicabil.

Un murmur a străbătut atmosfera navei noastre. O lumină aproape orbitoare a apărut în exterior. Palatul de cristal observat la deplasarea mea împreună cu acei *namlú'ui*, gardienii planetei, s-a ivit din nou la marginea orizontului vizibil⁷. Am fost debarcată într-o sală enormă, al cărei aspect supranatural aducea a vis. Slăbită, dar foarte conștientă, am reușit totuși să mă ridic cu greutate. În spatele meu, nava a dispărut, învăluindu-se într-o substanță sedefie care a făcut-o invizibilă realității mele.

Mă aflam în sfârșit în culisele temporale ale Mamei

---

⁷ Vezi călătoria Nuréei împreună cu acei *namlú'ui* în *Visul eternității - Cartea Nuréei*, Cap.1, „Ofensa”.

noastre a Originilor, departe de priviri agresive și comploturi, în acea ascunzătoare unde se refugiase în așteptarea interminabilă pe care și-o impusese ca să dejoace acțiunea răului. Aici, la marginea eternității, privirea aluneca peste colonade mari de marmură albă, scăldate într-o lumină difuză, pe care nicio întristare n-o putea atinge. În fața mea, oglinzi mari se înșirau într-o dezordine extraordinară, creând astfel un fel de labirint pe care o voce mângâietoare m-a invitat să-l parcurg pas cu pas:

Vei traversa incredibilul labirint de reflexii care te desparte de originile tale. Ești o stea masivă care își arde ultimele energii. Dar nu înseamnă că te stingi. Radiația emisă de ultimele combustii alungă gazul din corpul tău, în timp ce gravitația atrage materia spre centrul tău.

Am pătruns în reverberația infinită, în căutarea destinului meu. Fiecare oglindă se orienta spre obiectivul meu, reflectând imaginea inversată a acelor oglinzi speciale⁸ dispuse mai în față. Vocea misterioasă și-a continuat descrierea cosmologică:

Forța de gravitație depășește efectul de presiune. Inima, comprimată de gravitație, ți se contractă și se încălzește. Te prăbușești pe o stea mult mai mică, o Stea Întunecată⁹. Încălzirea te elimină straturile externe ale corpului în spațiu. Blocuri de fier depășind mărimea celor mai vaști munți sunt transformate în grăunțe de nisip. Suporți ultimul gibil'lásu (schimbarea pielii).

---

⁸ Oglinzi de format mare, uneori înclinabile, în care te poți vedea din cap până în picioare.

⁹ O stea gigantă roșie.

Semeni acum cu o sferă imensă, scobită, cu un nucleu incandescent care se învârtește în jurul lui. Întreaga-ți ființă se metamorfozează în forja cerească a cărei acțiune transformă totul în fuziune. Materia suferă metamorfozele succesive ale Marii Opere ca să producă fierul ceresc pentru încă câteva mii de muanna (ani).

O menghină invizibilă mă presa din toate părțile. Am început să mă târăsc pe solul orbitor. Cuvintele recitate din adâncul aceluia haos de reflexii păreau să acționeze asupra stării mele. Sufeream o formă de inițiere având ca obiectiv transformarea mea în stea întunecată, pregătită să dau viață...

Nucleul ți s-a golit în cele din urmă de toată energia. Forța strivitoare a gravitației devine irezistibilă. Inima ta în fuziune reîncepe să se comprime, strivită de propria-i greutate. Clipa este fatală și ireversibilă. O serie de unde de șoc te străpung dintr-o parte în alta. Este explozia. Produci un flash luminos, o radiație colosală¹⁰ care va genera într-o udtar (o secundă) de un miliard de ori mai multă energie decât luminozitatea tuturor stelelor din galaxia noastră.

Vocea se apropia inexorabil, în ciuda reverberației amplificate de colonadele de marmură și de oglinzile nenumărate. Privind întruna reflexiile drumului de străbătut în oglinzile mari, îmi continuam deplasarea în patru labe ca o penitentă. De cealaltă parte se găsea Barbélú, Mama noastră, a tuturor.

---

¹⁰ O explozie de gaze gama.

Metamorfoza te transformă într-un obiect masiv și totodată compact, care manifestă o intensă atracție gravitațională... Ești acum lucrul cel mai întunecat din univers: o büranna (gaură neagră). Atragi și reții tot ce se află în perimetrul tău, chiar și lumina. Atragi materia care se încălzește și se dislocă în tine. Timpul și spațiul nu mai există. Pântecul tău e pregătit să primească viața. Transformi și întinzi materia înlăuntrul tău ca să o reconstitui mai apoi într-un nou univers.

O siluetă orbitoare mi-a apărut în cele din urmă într-una dintre oglinzi. M-am târât încet în direcția ei. În fața mea am văzut o scară mică ce ducea la o estradă. În picioare, maiestuoasă și mai ales colosală, silueta lui Barbélú s-a conturat într-o ceață difuză, parcă gata să mă devoreze. Vocea ei, de data aceasta foarte apropiată, mi-a sfâșiat măruntaiele.

– Nu mă privi încă, fiica mea, pentru că nu ai putea să suporti vederea mea! Lasă întreaga ta ființă să se obișnuiască cu prezența mea.

Am rămas prosternată, cu fața în jos, foarte hotărâtă să ascult cu grijă fiecare cuvânt al Mamei Originilor. A vorbit din nou:

– Copiii mei *gina'abuli* sfidează Sursa, vrând parcă să o oblige constant să se manifeste. Am nevoie de tine, Nuréa, ca să-i trezești. Ești singura care poate să joace acest rol. Îmi vei putea acorda oare acest privilegiu?

– Sunt dispusă să te ajut cât pot de bine, Mamă.

– Atunci să știi că trupul tău va trebui să suporte o povară grea, egală cu a mea.

– Sunt foarte conștientă de asta, am răspuns. Îți aduc Lumina ta Originară.